

30 Ιανουαρίου 2018

Γιατί θα πάω στο συλλαλητήριο για τη Μακεδονία

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#)

Ο Αντώνης Βγόντζας αναλύει τους οκτώ λόγους για τους οποίους θα πάει στο συλλαλητήριο για της Αθήνας

Εχω καταλήξει. Εχω ζυγίσει όλα τα πράγματα.

Αυτά που έχω διδαχθεί και έχω μάθει. Αυτά που γνωρίζω και έχω μελετήσει. Ολα όσα έχω ανταλλάξει με φίλους και ανθρώπους που εκτιμώ τη γνώμη τους. Την ερχόμενη Κυριακή, λοιπόν, θα πάω στο συλλαλητήριο στο Σύνταγμα για το Μακεδονικό.

Θα πάω...

Γιατί το θέμα του συλλαλητηρίου, τα κίνητρα, ο πυρήνας του ομολογημένου στόχου του και ο ειρηνικός χαρακτήρας του με γοητεύουν και με βρίσκουν σύμφωνο. Το Μακεδονικό είναι ένα πολύ σοβαρό εθνικό ζήτημα. Αυτό το κρατικό μόρφωμα, που το αναγνωρίζω και δεν το επιβουλεύομαι ως Έλληνας, έχει βαθύτατο αλυτρωτικό χαρακτήρα και φύση. Αυτό αποδεικνύεται από τη σύντομη ιστορική του μέχρι σήμερα πορεία, την επιλογή του ονόματος, τις συνθήκες επιλογής, το Σύνταγμά του, αυτά που διδάσκουν στα σχολεία τους και τις εμβληματικές πολιτιστικές επιλογές τους.

Θα πάω...

Απ' όλα όσα με προβληματίζουν και ανησυχώ, το πιο βασικό είναι ο θεμελιώδης νόμος του κράτους αυτού. Με βασανίζει ο διακηρυκτικός και διεκδικητικός σε βάρος των γειτονικών κρατών (και προφανώς εναντίον της Ελλάδας) χαρακτήρας του προοιμίου του. Μια ατέλειωτη σειρά άρθρων, όπως το 3, το 7, η τροπολογία 4, η τροπολογία 5 και η τροπολογία 7 υποστηρίζουν σθεναρά την αλυτρωτική φύση αυτού του μικρού κράτους. Κορυφαία παραμένει η διάταξη του άρθρου 49, με την οποία το κράτος των Σκοπίων ενδιαφέρεται «για το status και τα δικαιώματα των ανθρώπων που ανήκουν στον μακεδονικό λαό των γειτονικών χωρών... Και ενδιαφέρεται για τα πολιτισμικά, οικονομικά και κοινωνικά δικαιώματα των πολιτών της δημοκρατίας στο εξωτερικό».

Θα πάω...

Γιατί δύσκολα εμπιστεύομαι το πολιτικό προσωπικό αυτού του κράτους. Το Σεπτέμβριο 1995 η Ελλάδα και η Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας συνομολόγησαν μια Ενδιάμεση Συμφωνία, η οποία επέβαλε ένα δεσμευτικό Κώδικα Συμπεριφοράς. Στο πλαίσιο αυτής της συμφωνίας, η Ελλάδα και το κράτος των Σκοπίων άρχισαν διαπραγματεύσεις υπό την αιγίδα των Ηνωμένων Εθνών. Αυτές οι διαπραγματεύσεις συνεχίζονται μέχρι σήμερα. Η Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας παραβιάζει, καθ' όλη τη διάρκεια μέχρι σήμερα συστηματικά το γράμμα και το πνεύμα της συμφωνίας. Και,

φυσικά, τις υποχρεώσεις που πηγάζουν από αυτή.

Προβάλλει μεγαλοϊδεατικές εδαφικές βλέψεις κατά της Ελλάδας. Σε χάρτες. Σε σχολικά εγχειρίδια. Σε βιβλία Ιστορίας. Ενισχύει αλυτρωτικές διεκδικήσεις και υποδαυλίζει εθνικιστικά αισθήματα μέσα στα σύνορά μας. Μέσα στα εδάφη μας! Χρησιμοποιεί την ονομασία «Δημοκρατία της Μακεδονίας» στους διεθνείς οργανισμούς. Ακόμα και στα Ηνωμένα Έθνη.

Παρά το γεγονός ότι έχει προσχωρήσει σε αυτά με την προϋπόθεση να χρησιμοποιεί την προσωρινή ονομασία Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας. Χρησιμοποιεί σύμβολα, όπως ο Ήλιος της Βεργίνας. Και άλλα σύμβολα που ανήκουν στην ελληνική πολιτιστική κληρονομιά. Προβαίνει ή ανέχεται προκλητικές ενέργειες που υποδαυλίζουν εχθρότητα και φανατισμό. Όπως η παραποίηση της ελληνικής σημαίας και η αντικατάσταση του χριστιανικού σταυρού με τη ναζιστική σβάστικα.

Θα πάω...

Γιατί θέλω να βρεθεί λύση. Και η λύση αυτή να λάβει τις διαστάσεις ενός κεφαλαίου του διεθνούς δικαίου. Δεσμευτική έναντι όλων. Αποκρούω, ρητά, τις σκέψεις να τ' αφήσουμε όλα για αργότερα. Κάτι τέτοιες αντιλήψεις είναι, περίπου, τυχοδιωκτικές. Χωρίς, όμως, να είμαι ενδοτικός. Αν κάποιος πρέπει να βιάζονται είναι άλλοι. Και αυτοί και άλλοι βιάζονται για να μπει αυτό το κράτος στο ΝΑΤΟ και στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Θα πάω...

Όχι για να βοηθήσω κάποιους να κάνουν καριέρα. Ούτε για να ανεχτώ τέτοιες «μωρές» φιλοδοξίες, αλλά φιλοδοξώ, μαζί με τους πολλούς άλλους, να δώσουμε στα χέρια αυτών που εκπροσωπούν τη χώρα μας ένα ισχυρό διαπραγματευτικό χαρτί. Πρέπει να είσαι ιστορικά και πολιτικά τυφλός για να μη διαγνώσεις τις συνέπειες από τη μεγαλειώδη συγκέντρωση της Θεσσαλονίκης. Με παραδειγμάτισε.

Θα πάω...

Μόνος μου... Εστω, με την παρέα μου. Δεν θα με βρείτε σε μπλοκ. Δεν ανέχομαι σε τέτοιες συγκεντρώσεις άλλες σημαίες. Και το μήνυμα από όλους μας θα είναι πεντακάθαρο. Μια σημαία μας εκπροσωπεί. Την κρατήσαμε. Την κρατάμε. Και θα την κρατάμε! Την εθνική μας συνείδηση δεν την καθοδηγεί κανένα κόμμα και καμιά παράταξη. Δεν την έχουμε εκχωρήσει σε κανέναν. Είτε σε πρόσωπα. Είτε σε συλλογικότητες.

Θα πάω...

Δεν ξέρω τι θα πουν γνωστοί και άγνωστοι. Δεν ξέρω πώς θα σχολιάσουν εκείνοι που διεκδικούν αποκλειστικότητες στον εθνικό και ιδεολογικό στοχασμό. Θέλω να πείσω και άλλους να έρθουν σε αυτή τη συγκέντρωση. Να δώσω κι εγώ το μικρό παράδειγμά μου. Ξέρω πολύ καλά ότι ο όγκος του συλλαλητηρίου στέλνει το βασικό και αδιαπραγμάτευτο μήνυμα προς όλους. Και, κυρίως, προς το εσωτερικό της χώρας. Δεν είμαστε ηττοπαθείς. Ακόμα και μέσα στην καυτή λάβα της πολυπαραγοντικής κρίσης που βιώνουμε. Το 'χουμε αποδείξει από παλιά. Στα καίρια προβλήματα της πατρίδας γινόμαστε ξανά μεγάλοι.

Θα πάω...

Δεν είμαι ακροδεξιός. Δεν είμαι εθνικιστής. Δεν είμαι αρχαιολάγνος. Δεν είμαι λαϊκιστής. Ούτε και οι φίλοι και οι παρέες μου. Και, απ' όσα θυμόμαστε, στις κρίσιμες ώρες των τελευταίων δεκαετιών σταθήκαμε ενεργά στη σωστή μεριά.

Πηγή: briefingnews.gr